

prst dobro gnojena. Na pustej prsti ne pomaga ničesar. Kdor torej hoče sol rabiti za gnojilo, stori to lahko in na več načinov. Vselej pa je treba, da stori to v času, da je sol že popolnem v prsti udelana, predno kaj poseje ali vsaj predno začne seme kaliti. Ako še namreč pride mlada zel v dotiko s soljo, lahko je po njej, kajti sol ji je sedaj le na škodo.

Po tem takem je treba sol, ako se potrosi na njivo, na vse strani enako trositi, da je ne postane na kateri strani preveč v tem, ko je ni na drugi strani nič. Dobro je torej trositi jo vsaj 14 dni poprej, ko se vrši setev. V tem času se namreč sol že razpusti in torej lepo razdeli na vse strani. Semenu torej ne postane tako več na škodo, nje moč pa še ostane.

Kar se tiče vprašanja, koliko je treba soli na eno njivo, za to velja pravilo, da zadostuje na hektar polpeti novi cent ali na oralo pet starih. Na travnike je kaže tudi blizu enaka mera, to pa se izgodi najboljše, pozno v jeseni ali more biti še bolje, po zimi. Ako se potrosi na sneg, razpušča se po času in pride s sneženo vodo vred, torej tenjša v zemljo.

Na travnikih, ki so celo ulažni, stori sol posebno dobro, na njih sme se je celo večja mera raztrositi. Prvo leto sicer priraste manje, ker se trava suši ter tu in tam zaduši, toda to je njim le na korist, kajti s travo zaduši se tudi mah in volk, nekaj, kar samo po sebi sol priporoča. Ako se pa travniki že celo ulažni, na taci bode treba vodo prej odpeljati po grabah, ki se izorjejo v ta namen.

Kdor ima navado, da gnoji svoje polje z umetnim gnojem, s pepelom, z guano, s koščeno moko itd, njemu je svetovati, da se posluži soli za dalnje gnojilo. Ali tudi pri hlevnem gnoju ni brez vsega sol, samo je tudi gledati na to, kako se spravi sol med-nj. Najbolje je, ako se gnoj potraša s soljo, dokler je na kupu, torej na gnojišču.

Čisto posebej pa še priporočamo, da se prideva gnojšnici soli, v njej se kmalu sol razpusti in osoli torej celo. Tako pride sol najgotoviše na vse strani na enaki meri. Taka gnojšnica sme se tudi še z vodo napojiti. Nje-nej moči to nič ni na škodo.

Da-si je po takem jasno, da sol ni sama na sebi gnojilo, vendar pa razkroji gnoj, ki je na njivi, dobro, njega ne gre torej nič, ali ne gre ga vsaj v toliki meri v izgubo, ako se mu primeša soli, kakor pa če se spravi gnoj brez soli na polje.

Pavola n platno.

Da je platno več vredno, kakor pavola, to že vsakdo vé, ne pa morebiti, da prav za to kvarijo platno s tem, da vtakajo pavolo va-nj. To še na sebi ni goljufija, toda če se taka roba ponuja potlej za čisto platno, to pa ni več prav.

Komar je na tem, da izpozna, je-li platno, ki ga kupuje, čisto ali pa pretkano s pavolo, izvé to lahko. Treba mu je samo kosček take robe deti v olje, potem pa jo izžeti. Skozi nitke, ki so pravo platno se sveti, skozi pavolo pa ne. Razložek je v tem tak, da človek prešteje celo lahko, koliko pavolnih nitok je vtakanih.

Tako tedaj izvé, kako robo kupuje in ne jemlje, kakor se pravi, mačke v vreči.

Sejmovi. Dne 15. oktobra v Ločah, v Račah, pri sv. Križu poleg Slatine, pri sv. Lenartu pri Slov. Gradcu in na Planini. Dne 17. oktobra v Apačah, pri sv. Emi, v Oplotnici in v Spielfeldu. Dne 18. oktobra pri sv. Treh kraljih v Slov. gor., v Podsredi, v Vojniku, pri sv. Marku nad Laškim trgom, v Mozirju in v Trbovljah.

Dopisi.

Iz Slov. goric. (Slov. pobotnice.) Pred tremi leti sem vam bil razložil svoj položaj, v katerem sem se nahajal v davkariji pri sv. Lenartu. Plačeval sem vojaško takso in tirjal slovensko pobotnico; a glejte, uradniki so me namerjavali kar iz kože djati in vun vreči, še pogledali niso na podobo svitlega cesarja Franca Josipa I, ki se nahaja v davkarski uradnici. Moral sem se zadovoljiti — z nemško. Drugo leto potem so že bile slovensko-nemške pobotnice, a lani so mi na mojo prošnjo rešili na slovenske strani. Kako pa letos? Zalibože, nikdo več se ne oglasi v tej reči za slovensko uradovanje. Pri tej priliki bi pač rad vsem Slovincem, ki hodijo v davkarijo in imajo dobiti pobotnice, na srce položil, da naj le tirjajo rešitev slovenske pobotnice. Recite z menoj: S slovenskimi rokami in žulji sem si zaslužil ta denar, zatoraj tirjam tudi slovensko pobotnico. — Veseli nas rodoljube vendar nekaj. Odkar imamo blagega g. K. Wengerja za okr. sodnika, je v našem kraju vse živahneje. Od sodišča dobivamo slovenske ukaze. Moj prijatelj mi pripoveduje: „Imel sem obravnavo, g. K. Wenger me vpraša, ako želim imeti slovensko rešeno. Z veseljem sem pritrđil“. Tako je prav, prašati se mora stranka, kako želi, s tem se vsem prikupi. G. Wengerja bi pa za to radi nekateri kar živega odrli, ne pomislijo pa, da so si svoje trebuhe odebilili od — Slovincem. Upamo pa, da se vsehvalevredni gosp. ne bo ustrašil vsakega nemškutarskega piša. Slišim, da so g. učitelji pri sv. Lenartu popolnoma zaljubljeni v liberalizem in nemškutarijo ter marljivo grdijo slovenske rodoljube. To ni dobro za šolo, za gg. učitelje pa ni — lepo.

—k—

Od sv. Križa pri Slatini. (Zahvala.) Tukajšnji nasprotniki Slovincem — nemškutarji

— so veliko veselje izrazili, ko so izvedeli, da bodo obče priljubljeni gosp. Jožef Dekort našo faro zapustili. Mi mislimo in smo prepričani, da bo božja previdnost v kratkem zopet iskrenega duhovnega pomočnika nam poslala, na katerega se nasprotniki duhovnikov in slovenskega naroda ne bodo opirali in nemškutarjev veselje bo pri kraju! Naše geslo mora vedno biti: „Svoji k svojim“; zlate besede. Mi drugi farani, seveda ogromna večina, obžalujemo, da se ločijo iz naše sredine gospod, ker so bili neutrudljivi, spretni vodja cecilijanskega petja, in so faro z lepim cerkvenim petjem, kakor s svetnim pri veselicah razveseljevali. Kat. pol. društvo so umeli modro voditi, in se niso bali ne truda ne požrtvovalnosti, zato se jim tukaj zavedni farani prav toplo zahvaljujemo.

Iz Rogaškega okraja. (Trgatev. Sadjarstvo) Trgatev so ljudje začetkom oktobra po nizkih krajih pričeli. Kapljica bo različna. Koder ni bilo preveč toče, n. pr. pri sv. Florijanu in deloma Križevske in Kostrivniške fare, bode precej obilna in dobra. Za jabolka so ljudje precej dobili, marsikateri po 50, po 100, celo eden kmet 400 gld. Torej kmetje, posestniki na delo, ki imate lego in podnebje ugodno, lotite se pridno sadjerejstva; trud se včasih obilno povrne. Posebno zdaj se bo treba sadjerejstva poprijeti, ker nam trtna uš od vseh strani preti, in je trnje po mrazu in toči tolikokrat poškodovano. Kdor vé, katere sorte sadja — jabolk — so tukaj najpripravnejše, naj nam po „Slov. Gosp.“ naznani in svetuje, da ne bomo nerodovitnih drevesc sadili, cepili. Prosimo!

Iz Brezic. (Odlikovanje.) Dne 28ega septembra je našo podružnico štaj. kmet. družbe s svojim obiskovanjem počastil baron Washington. V svojem govoru je obilno zbranemu občinstvu razložil važnosti kmetijstva, delovanje kmetijske družbe in njenih podružnic. Omenil je potem mnogih zaslug g. Pregl-na, najstarejšega kmeta in tajnika tukajšnje podružnice ter mu v priznanje izročil srebrno medaljo. Odlikovavec se ginjen zahvali za veliko čast in obljubi tudi zanaprej po svojih močeh delati za občni blagor. Čestitamo! Prihod in pohvalne besede predsednikove bodo gotovo močen nagib za bodoče uspešno delovanje podružnice, posebno da enkrat ustanovi šolo za pletenje jerbasev. Naštevati obilne koristi take šole za naš okraj, je odveč. Torej pospešujte domačo obrtnost! Lesotržec in ob enem ljubitelj šnopsov, Stermecki, je hotel svojo hišo, da bi dobil zavarovano svoto, v pepel spremeniti; v pravem času so ogenj, ki je uničeval kopico drv, zapazili in pogasili. Zdaj imenovani pod ključem premišljuje svoje zločinstvo. Tam počivata od svojega truda pri opekarnici tudi dva delavca, ki sta si hotela s ponarevanjem dvajsetje življenje zboljšati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni zbor je pričel v torek, dne 11. septembra, svoje delovanje. Kolikor se vé, ne trpi mu to zborovanje dolgo ter ima skleniti le postavbo o poštni hranilnici in vzprejeti drž. račun, kolikor ga še ni vzprejel, potem pa se pretrga zborovanje tje do srede januarija 1888. Čisto gladko pa menimo, da ne preteče to zborovanje, na ministra za pravosodje, barona Pražaka, preže liberalci, na ministra za uk in bogočastje, dr. pl. Gautscha, pa slovanski poslanci, sicer pa bomo videli, kaj da pride. — Ruske po načinu Mannlicherja nič ne ugajajo vojaštvu in čuje se, da jih vlada prodá, ako jih ji kdo odkupi. Da bi le tako draga ne bila ta barantija! — Udje zdravilstvenega shoda na Dunaju bili so na ces. dvoru v gostéh pri cesarjeviču Rudolfu, kacic 2000 mož iz vseh krajev sveta se je bilo tisti večer zbralo. — Dež. odbor v Gradcu je sklenil, da se pritoži zoper ukaz pravosodnega ministra, ter pravi, da trpi dežela škodo, če se vpisuje kaj slovenski v zemljiške knjige. Smešno! — Cesarjevič Rudolf pride, kakor stoji sedaj, v ponedeljek, dne 24. okt. v Gradec, od ondot pojde potlej pa tudi v druga mesta zelenega Stajarja. — V Celovcu so si judje ustanovili versko skupščino in mora jih po takem že večje število tamkaj živeti. Nič se ne bere, da bi tamošnji mestni zastop ugovarjal zoper nje, dvoje, troje oo. jezuitov spravilo pa je bilo vse možiclje po koncu. — Na Koroškem je največ nezakonskih otrok v celem cesarstvu, izmed sto rojencev je 46 nezakonskih, v Celovcu pa celó 73. To zasluži, da se premisli tudi v mestni hiši. — Za Ljubljano kaže se čedalje bolj potreba vodovodov, kajti pomanjkuje jim zdrave pitne vode. — Stalna razstava raznih učil, t. j. reči, ki so pri poučevanju v rabi, bode v malem času v Ljubljani. Ta misel je bila dobra. — V Ribnici na Kranjskem misli vlada napraviti malo obrtniško šolo. Izdeluje se tamkej različno blago iz lesa. — V Podgori pri Gorici slov. vasi, za katero se trga lahonstvo, se je bralno društvo ustanovilo. — Po Primorju so davkarje preveč redke ter jih misli sedaj vlada več ustanoviti, da bode ljudem krajša pot do njih. — V soboto, dne 15. oktobra, odpre se „trgovinska šola“ v Trstu. — Na kolodvoru južne železnice v Trstu so zajeli človeka, ki si je delal priprave za ponarejanje denarja. Mož je doma iz ital. Vicence. — Mestni zastop v Trstu je odločil 1300 gld. v dar materi necega Migliorinija — moža, ki je bil v mestni službi pa je precej mesto v škodo spravil ter sedi sedaj v ječi. To si naj raztolmačimo! — Iz mesta Kotora odpotoval je angleški princ, vojvoda edinburška v Cetinje, glavno mesto Črne gore. — V Bosni še je mogoče, komur ni za vojaško